

Ustawa

z dnia.....2011

o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin

Art. 1.

W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do służby w latach 1944-1989 w charakterze funkcjonariusza organów bezpieczeństwa państwa, porządku i bezpieczeństwa publicznego, jeżeli funkcjonariusz popełnił przestępstwo przeciwko wymiarowi sprawiedliwości lub naruszające dobra osobiste obywatela i za to został zwolniony dyscyplinarnie, umorzono wobec niego postępowanie karne ze względu na znikomy lub nieznaczny stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu lub został skazany z winy umyślnej prawomocnym wyrokiem sądu.”

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 65, Nr 90, poz. 757 i Nr 130, poz. 1085, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 82, poz. 558, z 2008 r. Nr 66, poz. 402 i 409 i Nr 220, poz. 1410, z 2009 r. Nr 24, poz. 145 i Nr 95, poz. 786 oraz z 2010 r. Nr 113, poz. 745.

2) w art. 13a w ust. 4 w pkt. 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) informację, czy z dokumentów zgromadzonych w archiwach Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu wynika, że funkcjonariusz popełnił związane ze zwalczaniem przestępstwo przeciwko wymiarowi sprawiedliwości lub naruszające dobra osobiste obywatela i za to został zwolniony dyscyplinarnie, umorzono wobec niego postępowanie karne ze względu na znikomy lub nieznaczny stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu lub został skazany z winy umyślnej prawomocnym wyrokiem sądu.”

Art. 2.

1. Instytut Pamięci Narodowej - Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu sporządzi i przekaze, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, organowi emerytalnemu, właściwemu według przepisów ustawy, informację na temat osób, które w okresie służby w latach 1944-1989 w charakterze funkcjonariusza organów bezpieczeństwa państwa, porządku i bezpieczeństwa publicznego, popełniły przestępstwo przeciwko wymiarowi sprawiedliwości lub naruszające dobra osobiste obywatela i za to zostały zwolnione dyscyplinarnie, umorzono wobec nich postępowanie karne ze względu na znikomy lub nieznaczny stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu lub zostały skazane z winy umyślnej prawomocnym wyrokiem sądu.

2. W przypadku osób, w stosunku do których z informacji, o której mowa w ust. 1, wynika, że popełniły przestępstwo przeciwko wymiarowi sprawiedliwości lub naruszające dobra osobiste obywatela i za to zostały zwolnione dyscyplinarnie, umorzono wobec nich postępowanie karne ze względu na znikomy lub nieznaczny stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu lub zostały skazane z winy umyślnej prawomocnym wyrokiem sądu, i które w dniu wejścia w życie ustawy otrzymują

świadczenia przyznane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1, organ emerytalny właściwy według przepisów ustawy wszczyna z urzędu postępowanie w przedmiocie ponownego ustalenia prawa do świadczeń i wysokości świadczeń, przy czym złożenie do sądu odwołania od decyzji organu emerytalnego nie wstrzymuje wykonania decyzji.

3. Świadczenia w wysokości ustalonej zgodnie z ust. 2 wypłaca się począwszy od miesiąca kalendarzowego rozpoczynającego się po dniu wejścia ustawy w życie.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Celem projektowanej nowelizacji jest usunięcie uprzywilejowania w postaci objęcia tzw. emeryturą policyjną byłych funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa PRL, którzy pełniąc służbę dopuścili się przestępstw związanych ze zwalczaniem opozycji i niezależnego życia społecznego, kulturalnego i religijnego. Obowiązujący stan prawny wyłącza stosowanie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji i innych służb mundurowych jedynie tych funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa, którzy dopuścili się przestępstw wyłącznie w latach 1944-1956 w związku z wykonywaniem czynności służbowych. Takie ograniczenie weryfikacji uprawnień emerytalnych za pomocą zapadłych wyroków i prowadzonych postępowań należy uznać za nieuzasadnione. Służbę Bezpieczeństwa, główny organ represji politycznych PRL – u, zlikwidowano w maju 1990 roku. Funkcjonariusze tej służby regularnie dopuszczali się przestępstw przeciwko działaczom opozycji i środowisk niezależnych również po roku 1956, choć oczywiście z mniejszą częstotliwością. Były to jednak przestępstwa w dalszym ciągu o wielkiej wadze, również zabójstwa. Nawet w 1989 roku dochodziło do bardzo poważnych przestępstw (przykładowo zabójstwa księdza Sylwestra Zycha i księdza Stefana Niedzielaka) w popełnienie których, jak z duża dozą prawdopodobieństwa można przypuszczać, zaangażowani byli funkcjonariusze aparatu represji. Równie niezasadne wydaje się ograniczenie przedmiotowych wyłączeń zastrzeżeniem „związku z wykonywaniem czynności służbowych”. Broniący swego uprzywilejowania funkcjonariusze mogą tu podnosić okoliczność rzekomego popełniania czynów przestępczych bez związku z wykonywaniem czynności służbowych lub służbą jako taką, a wobec braku poleceń zwierzchników i dokumentacji może to być skuteczne. Tak mogłoby być w przypadku Grzegorza Piotrowskiego, zabójcy ks. Jerzego Popiełuszki, pobierającego, jak wynika z informacji prasowych, emeryturę resortową. Strategia obrony przyjęta przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa w trakcie procesu zabójców ks. Jerzego Popiełuszki w latach 1984-1985 polegała na przyjęciu bardzo wątpliwej tezy o

działaniu na własną rękę, a więc poza czynnościami służbowymi. Proponowana nowelizacja zakłada przyjęcie, że przestępstwa, których popełnienie wyklucza możliwości korzystania z równorzędnego z innymi służbami mundurowymi zaliczania służby w organach bezpieczeństwa, to przestępstwa związane z ze zwalczaniem opozycji demokratycznej lub niezależnych środowisk społecznych, kulturalnych lub religijnych niezależnie od tego, czy zostały popełnione w związku czy poza wykonywaniem obowiązków służbowych.

Art. 2 w związku ze zmianą 2) w art. 1 proponowanej nowelizacji określa procedurę weryfikacyjną na potrzeby ponownego przeliczenia świadczenia w odniesieniu do osób, które popełniły wskazane przestępstwa. Proponuje się tu skorzystać z instytucji przewidzianej w art. 13a nowelizowanej ustawy, tj. do zobowiązania Instytutu Pamięci Narodowej do przekazywania informacji zgromadzonej w jego zasobach do organu emerytalnego.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej

Projekt Ustawy nie zwiększy wydatków budżetu Państwa, co więcej, pozwoli w niewielkim stopniu ograniczyć wydatki własne Zakładu Emerytalnego MSW w związku z obniżeniem części świadczeń, a co za tym idzie, wpłynąć na zmniejszenie dotacji z budżetu Państwa.